

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 74

гр. Перник, 13.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Търговско дело № 20241700900003 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В с.з. на 27. 02. 2024г. са представени от длъжника „Рос Паркет“ ЕООД две молби /обозначени от съда за яснота като № 1 и № 2 /, чрез адвокат С. П., с многобройни искания, оспорвания, възражения и твърдения в тях, към които са представени многобройни писмени доказателства :

С молба № 1:

Се твърди, че молителят не е активно легитимиран да предяви настоящата молба, тъй като е предявил молба, въз основа на която е образувано т.д. № 42/2023г. по описа на Пернишкия окръжен съд срещу друг длъжник „Рос Инвестмънт“ ЕООД, /представявано от същия управител Р. Ж. Б./ с твърдението, че именно на това дружество е било прехвърлено вземането по двата договора, въз основа на което е образувано и настоящето производство; че процесното вземане е погасено чрез плащане и прихващане, както и е погасено изобщо правото му на принудителното му изискване и събиране, поради изтекла обща 5 годишна погасителна давност; че са налице общо девет дела, които са преюдициални за настоящето производство, поради което процесното производство е недопустимо и неоснователно; че изпълнително дело № 20128380409252 по описа на ЧСИ М. Б. е перемирано, съгласно влязло в сила решение № 3490/29. 11. 2022г. по възз. гр. д. № по описа на СГС; задължението по договор за кредит 032/2007г. е частично погасено чрез прихващане с разпределение на суми от 08. 07. 2019г., разпределение от 13. 09. 2022г. и разпределение № 14. 10. 2022г. по изпълнително дело №20128380409252 по описа на ЧСИ М. Б. повторно погасено по изготвено на 06. 12. 2023г. разпределение по изпълнително дело № 202209230400206 на ЧСИ Г. Н.; молителят не е кредитор по договор за кредит 033/2007г., тъй като кредиторът е получил цялата сума при извършеното разпределение на суми, по изпълнителното дело на ЧСИ Г. Н., а

преди това и частично погасено по изпълнително дело № 20127860404036 на ЧСИ М. М.; оспорва съдържанието на удостоверение № 29350 от 09. 02. 2023г, издадено по изпълнително дело № 20128380409252 по описа на ЧСИ М. Б..

С молба № 2, длъжникът :

Моли по делото да се приемат подписаните между страните договори и анекси с изключение на анекс №6 по договор за кредит 033/2007г., за който прави възражение, на основание чл.26 от ЗЗД, че е налице нищожност на анекс №6, тъй като същият е подписан при липса на основание, липса на съгласие и липса на предмет, /макар, че искането е формулирано по чл. 212 от ГПК, в производството по несъстоятелност на може да се предявява инцидентен установителен иск, тъй като искът е средство за защита – санкция, което излиза извън предмета на делото, а може да се правят само възражения, които са средство за защита/.

Относно представените 2 броя справки „Дълг“ (Справка „Дълг“ към дата 29.01.2024г. по договор за банков кредит №***, кредитна сделка №*** с изх.№***. и Справка „Дълг“ към дата 29.01.2024г. по договор за банков кредит №***, кредитна сделка №*** с изх.№***.), моли съдът да задължи молителя, да представи същите в оригинал, като твърди, че тези справки са изходящи от банката документи, отразяват благоприятни за нея факти и не следва да бъдат кредитирани от съда с никаква доказателствена тежест.

Моли съдът да задължи молителя изрично да заяви, дали ще се ползва от тези два оспорени документа,/което означава, че ги оспорва по съдържание/ като в случай, че ще се ползва изрично заявява, че има искане към съдебно – счетоводната експертиза, в края на настоящата молба.

Моли съдът да задължи молителя да представи в оригинал заповед №0000-0692/29.06.2020 г. (с която заповед дневната отчетност по сметки на офис 184-София-Бизнес Парк за периода октомври 2005г.-2013 г. вкл. са унищожени) и оригинал на съставен на основание на нея протокол за унищожаване (в случай, че заповедта е изпълнена), в случай, че такъв изобщо е съставян, от които документи безспорно ще се установи какви първични счетоводни документи умишлено и при злоупотреба с право са унищожени преди изтичане на общата 5 годишна погасителна давност на двата кредита.

Моли съдът да допусне преюдициално вещото лице да отговори в първоначално изготвена експертиза само на първия от поставените от молителя въпроси и на всички поставените от представляваното от него дружество въпроси.

Твърди, че от представените справки се установява, различие в особено големи размери в сумите отразени като присъдени разноски в справките и съответните изпълнителни листове. В същото време са отразени вземания за описи, оценки, застраховки и др. неясни по основание и размер претендирани вземания като в същото време същественият неотстраним порок и опит за

ново събиране повторно на всички суми по договор за кредит ***. в чието заглавие на справка изрично е посочено „Справка „дълг“ по този договор за кредит от 2007г.“, а номерът на кредита отразен в ЦКР е номер на кредит отпуснат на 27.01.2012г.

Отново твърди, че кредит ***. е изцяло погасен преди издаване на изпълнителните титули за неговото събиране с отпуснат друг кредит на основание друг договор за кредит и друг погасителен план и следователно вземането по договор за кредит ***. не съществува към датата на подаване на исковата молба на основание на която е образувано настоящото производство.

Представям писмени доказателства, за които твърди, че с тях се установява, че вземането по договор за кредит ***. е погасено на 27.01.2012г. и не съществува и в тази връзка излага следната фактическа обстановка, а именно :

Относно погасяване на задълженията по договор за кредит ***. на 27.01.2012г.

Договор за кредит е № 033/2007 е приложен към молбата на молителя, като това обаче е номерация, която банката използва за всички подписвани между нея и кредитополучателите договори. В счетоводната и електронната система на банката отпуснатите от банката кредити се завеждат и осчетоводяват под други уникални идентификационни кодове, които се подават и към ЦКР на БНБ. В счетоводната и електронната система на банката договор за кредит №*** е осчетоводяван под номер *** (това е и номерът на вътрешнобанковата отчетна кредитна сметка по която се отразяват всички реално отпускания и погасявания и в същото време всички счетоводни начислявания - бъдещи падежи на вноски, лихви, наказателни лихви, такси и т.н.).

Под същия уникален идентификационен код, а именно ***, договор за кредит №***. е обявен и в ЦКР към БНБ. Всичките усвоявания, погасявания, начислявания и т.н. извършвани по договор за кредит №***г. са отразявани под този идентификационен код в системата на банката и съответно под същия номер е подавана информация към ЦКР на БНБ.

Окончателното погасяване на отпуснатия по този договор за кредит №033/2007г. кредит е отразено на 27.01.2012г. както в електронната система на банката, както по реалната еурова разплащателна банкова сметка на Р. Ж. Б. (където са извършени реални платежни операции), така и в ЦКР към БНБ. В случай, че в настоящото производство банката твърди, че под този идентификационен код е отразявано движение по друг реален договор за кредит, по друг клиентски номер, а не договор за кредит ***, то моли да го представи като след представянето му ще направи последващи доказателствени искания.

Твърди, че средствата по разплащателната сметка на физическото лице Р. Ж. Б. в размер на 206849,76 евро са с произход нов отпуснат на 27.01.2012г.

кредит, осчетоводяван по кредитна сметка №***. Посоченият кредит е нов и различен, от този, отпуснат с договор №***. Потвърждение на тезата, че средствата постъпили по разплащателната сметка на Р. Ж. Б. са от новоотпуснат кредит е и разпоредбата на Наредба №22/16.07.2009г. на БНБ, с която на банките е вменено задължението да подават информация до Централния кредитен регистър за всеки отделен отпуснат от тях кредит. (чл.5, ал. 1, чл. 11, чл.12 и др. от Наредбата.). За да не бъдат обърквани едни кредити с други, всеки отделен кредит се регистрира с уникален код за идентификация, който не подлежи на промяна и не може да се използва повторно за друг кредит. (В този смисъл Инstrukция на БНБ, стр.9-та - съдържание на Файл CRED*.TXT. Прилага инструкцията към молба № 2). Кодът всъщност е номерът на отчетната кредитна сметка, по която кредитът се осчетоводява от неговото отпускане до окончателното му погасяване. (От приложените към настоящата искова молба писмени доказателства е видно, че в ЦКР се отразява именно номерът на кредитната сметка). Всички електронни системи, в които се въвежда информация за кредити (на ЦКР при БНБ, на отделните търговски банки и т.н.) са съобразени с посоченото изискване на БНБ. Следователно и "Банка Пиреос България" АД с ЕИК 831633691, праводател на молителя следва да е спазвала действащата нормативна уредба (Наредба №22/2009г. на БНБ и Инstrukцията за приложение на същата), поради което следва да приеме, че по уникален идентификационен код №*** и по уникален идентификационен код №*** са били регистрирани и отчитани два различни кредита, отразявани под два различни номера в ЦКР при БНБ.

Твърди, че обстоятелството, че по двете кредитни отчетни сметки са били регистрирани и осчетоводявани два различни кредита, се установява и от писмените доказателства, приложени към молба №2.

Представям извлечение по договор за кредит от вътрешнобанкова отчетна кредитна сметка №*** от което се вижда, че именно по нея е регистриран и осчетоводяван кредита, отпуснат по договор №***. От извлечението се вижда, че кредитът е бил отпуснат на 14.03.2008г. От представеното извлечение от Централния кредитен регистър (ЦКР) на БНБ също се вижда, че банката е регистрирала движението по кредита точно по същия начин: към 31.12.2011г. кредитът по счетоводна сметка №*** е обявен като съществуващ, а след тази дата е отписан от регистъра.

Представено е и извлечение от вътрешнобанкова отчетна кредитна сметка №*** от което се вижда, че по нея е бил отпуснат нов кредит на 27.01.2012г. Същата информация е подадена и до ЦКР на БНБ: след 27.01.2012г. в него е вписан кредит под нов уникален идентификационен код - №***. Съгласно Наредба №22 и Инstrukцията за прилагането ѝ това е могло да стане, само ако действително е отпуснат нов кредит.

В случай, че молителят твърди в процесното производство, че банката е извършила служебна счетоводна операция по закриване на една счетоводна

партида и откриване на нова счетоводна партида, защото (поради особености в програмния ѝ продукт) кредитът не е могъл да остане под стария си номер при извършено предоговаряне на главницата, то моли съдът да вземе под внимание същото твърдение за невярно и недоказано, поради следните причини - такава практика, би била в нарушение на нормативната уредба, а едва ли банката е работила с програмен продукт, създаден в нарушение на закона. Едно подобно твърдение на банката би било неправилно поради следните аргументи:

- представя писмено доказателство (извлечение от кредит - по счетоводна сметка №***, касаещо друг кредит, отпуснат по договор за инвестиционен кредит между същите страни с №032/2007 и отчитан по счетоводна сметка №***, защото доказват, че "Банка Пиреос България" АД е осъществявала операцията промяна на главницата, без да се промени номера на сметка - №***. В предоставеното извлечение от кредит отчитан по счетоводна сметка №***, моли съдът да вземе под внимание на страница 9, по - конкретно на последната на същата, операция от 27.01.2012г., от която е видна промяната в размера на главницата - частично отпускане 10 773,37 евро, като главницата се увеличава от 164 745,72 евро на 175 519,09 евро. При извършената промяна в размера на главницата, така предоставеният кредит продължава да се отчита по същата кредитна сметка, по която първоначално е бил отпуснат, а именно сметка № *** - под същия номер той е бил отразен в ЦКР при БНБ (всичко това твърди в случай, че правоприменикът на „Банка Пиреос България“ АД – молител в настоящето производство твърди, че не е възможно да осъществи осчетоводяване на допълнително договаряне без да премине през реално съществуваща банкова сметка и без да промени номера на кредита).

- С молба № 2 представя още писмени доказателства, които при анализиране в съвкупност водят до извода, че кредитите, отчитани по счетоводна сметка №*** и по счетоводна сметка №0010-0940- 00000000640 са различни поради това, че:

- са отпуснати от различни клонове на "Банка Пиреос България" АД с ЕИК 831633691 (кредита отчитан по счетоводна сметка №*** е отпуснат от банков клон №0184 - клон Бизнес Парк София, а кредита отчитан по счетоводна сметка №*** е отпуснат от банков клон №0940 - Централен клон),

- задължените лица по двата кредита са различни (представя доказателство - „детайл от продукт кредитна линия“, от което е видно, че съдължник по кредита, отчитан по счетоводна сметка №*** е дружество „Ви паркет“ ООД с ЕИК 201440823, а дружество „Рос Инвестмънт“ с ЕИК 202073771 липсва, за разлика от кредита отчитан по счетоводна сметка №***където е обратно),

- отпуснати са с различни цели (кредитът отчитан по счетоводна сметка №*** е кредит за оборотно средства, а този отчитан по счетоводна сметка №*** представлява кредитна линия),

- отпуснати са на различни дати - единият на 14.03.3008г., а другият 27.01.2012г. (видно от представените с исковата молба погасителен план и извлечения),

- имат различни крайни дати за погасяване (датата на погасяване на кредита отчитан по счетоводна сметка №0010-0184-00000000508 е 27.01.2012г., а датата на погасяване на кредита отчитан по счетоводна сметка №0010-0940- 00000000640 е 15.10.2012г.),

- както и са с различен размер (видно от приложените покани за изпълнение от „Банка Пиреос България“ АД с ЕИК 831633691, кредитът отчитан по счетоводна сметка №*** е с главница в размер 200000,00евро, а кредитът отчитан по счетоводна сметка №*** е с главница в размер 206840,76 евро).

Представя извлечения от вътрешнобанкова счетоводна отчетна сметка №*** и вътрешнобанкова счетоводна отчетна сметка №***, получени на 08.10.2012 г., както и извлечение от реална разплащателна банкова сметка с IBAN *****, получени на 10.10.2012 г., от които се вижда, че на една и съща дата - 27.01.2012 г. - кредитът по сметка №0010-0184-00000000508 е погасен, а е отпуснат кредит по сметка №***. На основание на които титулярът на сметката е приел, че с дебитирането на банковата му сметка със сумата от 206840,76 евро, банката е погасила кредит, за който той изрично е дал съгласие за незабавен дебит. Твърди, че на никакво друго основание не би трябвало по никакъв начин и по никакъв повод тази сума, негова собственост и намираща се по неговата реална банкова сметка да напуска същата без изрично негово волеизявление.

Твърди, че титулярът на сметката и управител на дружеството длъжник, Р. Ж. Б. не е в състояние да представи договора за кредит, осчетоводен по кредитна сметка №***, но има косвени доказателства за отпускането на нов кредит. Твърди, че условията по кредита са уговорени в договор, като кредитополучателят и солидарните длъжници са подписали всички екземпляри на същия и са го върнали на банката, за да бъде подписан от нейните изпълнителни директори (обичайна практика при подписване на договори за банков кредит). Заедно с договора, между служителя на банката, който е отговарял за кредита и физическото лице Р. Ж. Б., в качеството му на управител на "Рос паркет" ЕООД /с предходно наименование „Виал Паркет“ ЕООД/ с ЕИК 130934546, е подписан погасителен план към новия договор, което явно е било от компетентността на служителя, за разлика от подписването на самия договор. В този случай е приложима разпоредбата на чл.301 от ТЗ след като банката не се е противопоставила изрично и незабавно на действията на своя служител, то очевидно тя е приела подписания погасителен план. Същият, обаче, не може да съществува самостоятелно без договор за кредит.

Новият кредит е отразен в системата на банката под уникален идентификационен код, представляващ в същото време и електронна

счетоводна сметка на кредита - №***и регистриран под същия номер в ЦКР при БНБ. При създалата се ситуация доверителят ми не може да представи договор за кредит, но разполага с всички съпътстващи го документи. Такъв документ, е посоченото по-горе извлечение от кредитна сметка №***. Такива са и документите: справка по кредитна линия, покани за погасяване на кредит № *** от м.02.2012г., извлечение по договор за кредит и погасителен план, всички отнасящи се до кредит № *** и с дата 14.02.2012г. Последните два документа дори не са извлечения, генерирани от системата на банката, а са подписани от нейни служители. Това елиминира каквото и да е съмнение в тяхната автентичност. В подкрепа на изложеното представям писмо - искане за отпускане на нов кредит, с който да бъде погасен стария. От името на доверителя ми твърдя, че именно въз основа на това искане се е развило новото правоотношение по отпускане на новия кредит.

Въз основа на всичко изложено, моли съдът да приеме, че по вътрешнобанкова счетоводна сметка №*** и по вътрешнобанкова счетоводна сметка №**** са били регистрирани и осчетоводявани два различни кредита, отпуснати на основание различни договори за кредит. Нещо повече, от самата справка, представена от банката именувана „Дълг по договор за кредит ***.“ е посочен номер на кредитна сделка 4842464, който от приложеното към настоящата молба извлечение на ЦКР към БНБ е отразен като отпуснат на 27.01.2012г.

Представя заверен препис - нареждане от 15.03.2011г., с което "Рос паркет" ЕООД /с предходно наименование „Виал Паркет“ ЕООД/ с ЕИК 130934546, в качеството си на кредитополучател и физическото лице Р. Ж. Б. с ЕГН *****, в качеството си на титуляр на банкова сметка, са дали съгласие кредит осчетоводяван под счетоводна сметка №*** и за който е бил подписан договор №033/2007г. да бъде обслужван чрез банкова сметка IBAN *****. Представя и съгласие от 13.04.210г., с което физическото лице Р. Ж. Б., в качеството му на титуляр на сметката е разрешил на "Банка Пиреос България" АД с ЕИК 831633691 да извършва директен дебит по банковата му сметка, но само и единствено за погасяване на вноски по договори за кредит *** и **, така и писмено искане за отпускане на нов кредит.

Твърди, че на 27.01.2012г. банката е извършила по същата реална разплащателна банкова сметка две реални платежни банкови операции. На първо място банковата сметка е била заверена (кредитирана следователно по нея реално е постъпила парична сума) със сумата 206 840.76 евро, за което титулярът на сметката твърди, че произходът на тази сума е нов кредит, отпуснат от банката по реалната му разплащателна сметка с IBAN ***** и отразяван за счетоводни цели по кредитна счетоводна сметка №***, което се установява от приложените към молба №2 доказателства. Заверяването на сметката представлява плащане от страна на банката в полза на титуляра на сметката и от момента, в който е извършено, то е обвързало двете страни: банката е престанала да е собственик на сумата 206 840.76 евро,

а неин собственик е станал титулярът на сметката Р. Ж. Б. с ЕГН *****,. Посочено е, че настоящото производство ще бъде изискана съдебно - счетоводна експертиза, с която да се установят твърдяните обстоятелства.

На второ място банковата сметка с IBAN ***** е била задължена със сумата 206 840.76 евро, която е била за погасяване на процесния кредит. Това действие представлява плащане от страна на титуляра на сметката. То е извършено от самата банка, но не по силата на служебна операция, не по силата на даденото ѝ разрешение от физическото лице като титуляр на сметката - съгласие за директен дебит, а неправилно, незаконосъобразно и неоснователно - извършена е неразрешена банкова операция. Както по - горе уточних, съгласието за директен дебит е дадено само и единствено за плащания по посочените два договора за кредит.

Прилагам и извлечения от банковата сметка на Р. Ж. Б. с ЕГН *****,, предоставени му от самата банка на 10.10.2012г., от които се вижда, че на 27.01.2012г. по нея са извършени следните реално платежни операции: а) усвояване на кредит №*** в размер на 206 840.76 евро; б) плащания в общ размер 207 651,87 евро. Твърди, че така представените разпечатки от реално извършени банкови транзакции са потвърдени от процесуален представител на банката в проведено открито съдебно заседание пред ВКС по търговско дело №2103/2020г., Второ търговско отделение, което прилагам, са потвърдени и от процесуалния представител на банката по същото, както и са съдебно признати за действителни и реални движения на парични средства по банкова сметка от състава на ВКС по горепосоченото търговско дело.

В случай, че банковите операции бяха извършени чрез волеизявление на титуляра, то по делото биха могли да се представят подписаните от титуляра платежни нареждания. В конкретния случай, обаче, банковите операции не са извършени чрез платежни нареждания от физическото лице Р. Ж. Б. в качеството му на титуляр, а чрез директен дебит, извършен от самата банка, въз основа на даденото ѝ на 13.04.2010г. разрешение от същия. По тази причина, единственото доказателство за извършеното плащане, което дружеството длъжник може да представи, са банковите извлечения от движението по сметката, разпечатани на 10.10.2012г., които са му предоставени от самата банка. Според чл.16 и сл. от Наредба №3/2009г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции директният дебит е вид платежна операция, при която определена сума напуска патримониума на платеща (в случая длъжник) и постъпва в патримониума на получателя (в случая кредитор).

Моли съдът да вземе предвид, че извлечения със същото съдържание отново са били представени от самата банка и пред ТД на НАП София, по повод извършена на Р. Ж. Б. ревизия в качеството му на физическо лице. Същата е извършена съгласно заповед за възлагане на ревизия № ***, изменена със заповед № **. Банковата сметка от която Росен Живков

Борисов е знаел, че е извършено плащането на кредита на 27.01.2012г. е тази на физическото лице - Р. Ж. Б. с IBAN: ***** (или №***** по извлечение).

В подкрепа на горепосоченото представя заверено копие от искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица (ИПДСПОТЛ) № ***. В представеното от банката извлечение от сметка №***** с IBAN: ***** и с титуляр Р. Ж. Б. с ЕГН ***** съществува твърдяното, извършено плащане на 27.01.2012г. с което е погасен процесния кредит. В тази връзка и съгласно трайната съдебна практика (Решение № 261 от 22.01.2014г. по гр. дело 2354/2013г. III ГО на ВКС). Моли съдът да приеме представеното пред органа по приходите извлечение от банковата му сметка с IBAN: ***** за частен документ с висока доказателствена стойност, отразяващ реални стопански операции, тъй като се касае за операции осъществени на 27.01.2012г., отразяващи реално постъпване на сума в размер на 206840,76 евро чрез усвояване на кредит счетоводно отчитан по сметка №***, както и реално плащане на сума в размер на 206840,76 евро с основание „плащане на вноска по кредит счетоводно отчитан по сметка №***“. Твърди, че това е така, тъй като банката в качеството си на трето лице, съгласно чл.37 ал.5 от ДОПК има задължението да представи пред органът по приходите, в случая инспектор по приходите при ТД на НАП гр. София исканите данни, сведения и справки във връзка с извършването от него ревизионно производство по което е отправено официално ИПДСПОТЛ № *** и по което точно искане е представена справка за движението по сметка с IBAN: ***** за периода 01.01.2012 -30.11.2012г.

С оглед на изложеното моли съдът да приеме, че дори да не е налице официален документ по смисъла на чл.179 от ГПК, отразяващ твърдените факти пред длъжностно лице, в кръга на служебното му правоотношение по установени форма и ред, е налице частен документ съставен от длъжностно лице на „Банка Пиреос България“ АД с ЕИК 831633691 в кръга на служебните му задължения, който съдържа признание на неизгодни за страната факти пред официален държавен орган - ТД на НАП гр. София. С оглед изложеното моли съдът да приеме, че предоставената от банката пред ТД на НАП гр. София с входящ № 870- 15/26.10.2015г., справка за движението по сметка с IBAN:

***** за периода 01.01.2012г. - 30.11.2012г., съответстваща на представената такава с молба по чл. 625 от ТЗ, е частен изходящ от банката документ, който съдържа неизгоден за страната факт - а именно данни за извършено получаване на средства и плащане на средства на дата 27.01.2012г. (подробно описани по-горе), като моли съдът да приеме същата за документ с висока доказателствена стойност. Горепосоченият частен документ, моли съдът да бъде приет като писмено доказателство за направено извънсъдебно признание от банката за настъпване на отразените в него факти, а именно

плащане от страна на банката в полза на Р. Ж. Б. с ЕГН ***** и последващо плащане от Р. Ж. Б. с ЕГН ***** в полза на банката и двете осъществени на 27.01.2012г.

В случай, че молителят заяви, че ще се ползва от представените от него частни счетоводни документи, то изрично заявява, че оспорва съдържанието на следните справки, а именно: Справка „Дълг“ към дата 29.01.2024г. по договор за банков кредит №***, кредитна сделка №** с изх.№**. и Справка „Дълг“ към дата 29.01.2024г. по договор за банков кредит №***, кредитна сделка №*** с изх.№315/30.01.2024г., тъй като същите отразяват изцяло неверни данни както по отношение на присъдените съдебни разноси, така и относно всякакви други начислявания, застраховки, подновяване на залози и ипотeki, като най - вероятно единствените приблизително верни цифри при определени обстоятелства са погасените по давност и чрез плащане отразени главници и законови лихви.

Твърди, че банката - молител е длъжник на дружество - длъжник за сума в размер на 108 440,02 лв. с вкл. ДДС, тъй като освен твърдените за възникнали и съществуващи кредитни взаимоотношения между праводателя му и представляваното от Р. Б. дружество са възникнали и съществували и други облигационни правоотношения, а именно възникнали на основание приложения към настоящата молба договор за наем.

Отбелязва, че в договора изрично е отразено, че месечните вноски по договора за наем ще бъдат плащани по специално открита за тази цел при молителя цесионна банкова сметка, с титуляр представляваното от Р. Б. дружество. Твърди, че и към настоящия момент, сумите по приложените към настоящата молба фактури не са платени, а с оглед и представеното писмо с вх.№ 9300/1278 от 19.12.2022г., заявява, че същите са направени изрично изискуеми считано от м.01.2023г.

С оглед на изложеното моли съдът да приеме, че с молба № 2 са прави изрично волеизявление за прихващане в случай, че съдът прецени, че изобщо молителят е кредитор на някакви дължими към него суми. Моли също така, в случай, че молителят направи възражение за изтекла погасителна давност, то същото да не бъде взимано под внимание, тъй като съгласно приложимия материален закон възражение за прихващане и прихващане е допустимо да бъде извършвано и след изтичане на погасителната давност в случай, че същото е могло да бъде извършено преди изтичането ѝ. Представя към молба № 2 и договор за откриване на цесионна сметка, като моли съдът да задължи ответника да представи извлечение от същата и първични счетоводни документи отразяващи извършените от него плащания на претендираните неплатени месечни наемни вноски.

С оглед на изложеното, моли съдът да приеме, че приложените към молбата, на основание на която е открито настоящото производство частни документи са недопустими, ненеобходими и неотнoсими писмени доказателства, не следва да бъдат взимани под внимание относно

установяване на качество на кредитор на молителя, като в същото време съдържат изцяло неверни факти и обстоятелства.

Моли съдът да приеме долуприложените писмени доказателства и да уважи направените по - долу доказателствени искания, на основание на същите безспорно ще бъде установено, че приложените от молителя счетоводни документи и извлечения са разпечатани от манипулирана електронна система и дописвани за целите на настоящото производство.

Моли съдът да отхвърли молбата за откриване на производство по обявяване в несъстоятелност на дружество "Рос Паркет" ЕООД и да прекрати производството по делото.

Макар и формулирано като особено искане по чл.212 от ГПК, е направено оспорване по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК: за оспорване съдържание на справки, а именно: справка "Дълг" на Виал Паркет с ЕИК 130934546 към 01.01.2024г. по договор за банков кредит №***, кредитна сделка *** с изх. № 01/02.01.2024г. и справка "Дълг" на Виал Паркет с ЕИК 130934546 към 01.01.2024г. по договор за банков кредит №***, кредитна сделка 4839954 с изх. № 02/02.01.2024г. (не сме в хипотезата на чл.417 от ГПК). В същото производство МОЛЯ да бъдат уважени направените доказателствени искания и да бъдат допуснати долуописаните експертизи.

Макар и формулирано като особено искане по чл.212 от ГПК, е направено възражение за нищожност на Анекс А06-033/2012 към договор за кредит №033/2007г. от 23.05.2012г. Сочи, че към настоящата молба под №19 е представено доказателство - писмо с входящ номер, заведено в деловодството на молителя, от което се установява, че анекс № 6 е привиден договор и с него са прикрити съвсем други правоотношения, договорени между страните и следователно същият е без предмет, като е подписан без основание и при липса на съгласие, като с него са уредени окончателно възникналите на основание договор за заем правоотношения.

С молба № 2 са направени и множество доказателствени искания.

Банката – молител, чрез юрисконсулт Бранимир Петров, с оглед дадената ѝ и от съда възможност, в срок е депозирала писмено становище с вх. № 1554 / 07. 03. 2024г., с него :

Счита, че и двете молби са изцяло неоснователни, като в тях са изложени собствени интерпретации на длъжника нямащи нищо общо с действителната правна и фактическа обстановка.

Оспорва всички твърдения и възражения изложени от длъжника „Рос Паркет“ ЕООД в депозираните по делото молби.

Твърди, че Банката безспорно има активна процесуална легитимация и е кредитор на дружеството „Рос Паркет“ ЕООД с безспорно установени вземания с влезли в сила решения по т.д.№2424/2013г. по описа на Софийски

градски съд и т.д.№2101/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-7 с-в, които са приложени по делото, както и от страна на длъжника са дължими и останалите суми посочените в приложените към молбата за откриване на производство по несъстоятелност справки за дълг.

Изрично оспорва твърдението, че Банката е признала и безспорно е дала съгласие, че задълженията по двата договора за кредит, заедно с обезпеченията са прехвърлени и длъжник е друго търговско дружество, а именно „Рос Инвестмънт“ ЕООД.

Изрично оспорва, че претендираните вземания по договорите за кредит са погасени многократно чрез плащане и прихващане от длъжника „Рос Инвестмънт“ ЕООД, както и че е погасено правото им за принудително събиране поради изтекла обща петгодишна погасителна давност.

Моля да бъде взето предвид че „Рос Паркет“ ЕООД е солидарен длъжник на Банката по Договор за кредит №***. и анексите към него, за задълженията, по който договор за кредит са издадени Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.дело № 36219/2012г. по описа на Софийски районен съд, 6б с-в приложени към молбата за откриване на производство по несъстоятелност. След подадено възражение на длъжниците, един, от които „Рос Паркет“ ЕООД е предявен установителен иск по чл.422 ГПК, приключил с влязло в сила решение по т.д.№2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-2 с-в.

С молбата за откриване на производство по несъстоятелност е представено влязло в сила решение на Софийски градски съд по т.д.№ 2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, с което е признато за установено, че длъжникът „Рос Паркет“ ЕООД дължи на Банката сумите, подробно индивидуализирани в представеното решение. Във връзка с представеното влязло в сила съдебно решение, моли да бъде взето предвид, че несъмнено е възприето разбирането в правната теория и съдебната практика, че силата на присъдено нещо е най-важната правна последица на съдебното решение. Правоотношението, придобило качеството на „пресъдено нещо“, не може да бъде вече предмет на материално-правен спор. Относно него съдебен процес е недопустим по аргумент на чл.233, ал.1 ГПК - Решение №131 от 25.07.2019г. по гр.д.№3102/2018г. на ВКС, 3 ГО и други. Забраната на чл.299, ал.1 от ГПК за пререшаване на спор, разрешен с влязло в сила съдебно решение, по същество означава преклудиране на всеки факт и основанията на него права, осъществени преди постановяване на решението, независимо дали тези права са релевирани от ответника в съдебно производство или не - Решение №112 от 07.11.2014г. по гр.д.№1394/2014г. на ВКС и други. Преклудиращото действие на силата на пресъдено нещо се отнася до фактите, които са релевантни за съществуването, изискуемостта, принадлежността или размера на съдебно признатото вземане.

Във връзка с гореизложеното, моли да бъде взето предвид, че една от защитните тези на дружеството „Рос Паркет“ ЕООД, както и на останалите

ответници по т.д.№ 2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, 1-2 с-в е била, че кредитът по договор № ***. е бил погасен на дата 27.01.2012г., като за целите на извършеното погасяване е бил сключен нов договор с „Банка Пиреос България“ АД, но с други лица като кредитополучатели и съдлъжници, като усвояването според несъстоятелната им теза било по разплащателна сметка на Р. Ж. Б. с IBAN *****, като със сумата на новоотпуснатия кредит, какъвто няма, било погасено изцяло на 27.01.2012г. задължението по договор за кредит № ***. Сочи, че тази теза е приета за несъстоятелна, като в мотивите на решението по т.д.№ 2424/2013г. изрично е прието, че няма извършвано такова плащане, както и изрично е прието, че няма сключван нов договор за кредит, който да е осчетоводяван по кредитна сметка №** и да е различен от Договор за кредит № ***. В мотивите на решение по т.д.№ 2424/2013г. изрично е посочено още и че от страна на Банката е извършена само вътрешна счетоводна операция, при която дължимата сума от една кредитна апликация №*** се осчетоводява по друга кредитна апликация №***. но това не означава, че има сключен нов договор за кредит.

Оспорва изрично твърдението за извършвано каквото и да е плащане на дата 27.01.2012г., както и за сключване на нов договор за банков кредит. Твърди, че в тази връзка по делото са представени като доказателства и подписаните между страните анекси към Договор за кредит №***., последният, от които е на дата 23.05.2012г. Твърди, че представеният Анекс №6 от 23.05.2012г. подписан лично от представляващия „Рос Паркет“ ЕООД, Р. Ж. Б., е поредното доказателство за несъстоятелната теза, изложена в депозираната молба, тъй като е подписан след дата 27.01.2012г., на която твърди, че е извършено погасяване на договор за кредит №***., което не е вярно. Счита, че представеният анекс не е нищожен каквито несъстоятелни твърдения са изложени в депозираната по делото молба, като както вече се посочи по-горе, по отношение на дължимостта на сумите по Договор за кредит №***. и анексите към него има влязло в сила съдебно решение.

Оспорва също изрично твърдението, че има различни кредити, отчитани по различни сметки №*** и №****. Както се посочи и по-горе, тъй като този въпрос вече е решен и с влязлото в сила решение по т.д.№2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, страна по което е дружеството „Рос Паркет“ ЕООД.

Оспорва изрично и че с представените от страна на „Рос Паркет“ ЕООД писмени доказателства се доказва неиндивидуализиран и несъществуващ договор за кредит, различен от Договор за кредит №*** като изрично твърди, че такъв договор за кредит не е сключван.

Оспорва изрично автентичността, датата и съдържанието на представения като доказателство погасителен план от 26.03.2008г. Твърди, че няма съставян и подписван от Банката такъв погасителен план, няма сключван нов договор за банков кредит, както и не може да бъде и изобщо

приложим чл.301 от ТЗ, каквито необосновани твърдия се излагат в исковата молба, още повече и че формата за действителност на договор за кредит е писмената.

Оспорва, че „Транзакция по сметка ****“, отпечатана на 10.10.2012г. с информационен код *** и Транзакция по сметка ****“, отпечатана на 10.10.2012г. с информационен код *** от дата 27.01.2012г. са писмени документи по смисъл на ТПК, като ако се приемат за такива, прави и изрично искане за представянето им в оригинал. Оспорва и че с представените распечатки се доказва каквото и да е плащане по Договор за кредит №***. или сключване на нов договор за кредит.

Оспорва, също така, и всички предоставени документи от ответника, моля да задължите същият да ги представи в оригинал.

На следващо място, изрично подчертава, че никъде и в нито едно съдебно производство Банката не е признавала каквито и да е факти свързани с погасяване на задължения по Договор за кредит № ***. и анексите към него, нито сключване на нов договор за кредит, нито наличието на каквито и да е факти свързани с твърденията на дружеството-длъжник, изложени в молбите депозиранни в откритото с.з. от 27.02.2024г., както и че няма налице и извънсъдебно признание на такива факти.

На следващо място, оспорва и твърденията и интерпретациите на ответника на Наредба №22/16.07,2009г. на БНБ, които са несъстоятелни и които са приети за неоснователни и при разглеждане на т.д.№ 2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, видно от мотивите на представеното решение, където са навеждани, обсъждани и интерпретирани от страна на ответника по делото. Твърди, че с приложените справки от БНБ за пореден път се прави опит за интерпретация на факти и доказателства, които са несъстоятелни, като изрично оспорва, че с тях се доказва каквото и да е плащане или погасяване на задължения по Договор за кредит № ***. и анексите към него.

Оспорва и твърденията, че Банката е длъжник на „Рос Паркет“ ЕООД за сума в размер на 108,440.02 лева с включен ДДС, тъй като тези твърдения на ищеца освен че са неверни, са разгледани и приети за неоснователни и в производството по т.д.№ 2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-2 с-в, което е видно от мотивите на представеното по делото решение, тъй като дължимите суми по фактури за наем са платени от страна на Банката. В тази връзка, счита, че е недопустимо да бъде изобщо разглеждана в това производство така предявена претенция, още повече и с оглед на силата на пресъдено нещо на влязлото в сила съдебно решение по т.д.№2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-2 с-в. Твърди, че тези претенции на дружеството „Рос Паркет“ ЕООД са и погасени и по давност, независимо от интерпретациите на ответника за началната дата, от която се твърди според него, че са станали изискуеми. За пълнота относно изложеното прилага и отговор на искова молба по т.д.№ 2424/2013г. по описа на Софийски градски

съд, 6-2 с-в.

Оспорва изцяло твърдението, че е изтекла общата 5-годишна давност от влизане в законна сила на постановеното съдебно решение по т.д. №2101/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-7 с-в на 03.12.2018г., от която дата според ответника е текла нова петгодишна дата в полза на Банката. Оспорва изрично факта, че съдебно решение по т.д. №2101/2013г. по описа на Софийски градски съд е влязло в сила на дата 03.12.2018г. В тази връзка сочи, че датата посочена като дата на влизане на решението, постановено по т.д. №2101/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-7 с-в в сила е невярна, тъй като от страна на Росен Живков Борисов е подадена молба за правна помощ по в.т.д. № 1292/2018г. по описа на Апелативен съд - София, която е оставена без уважение и с подаването, на която сроковете спират да текат. Определението на Софийски апелативен съд, с което е оставена без уважение молбата за предоставяне на правна помощ по в.т.д. №1292/2018г. е обжалвано пред Върховен касационен съд и е потвърдено с Определение №176 от 10.04.2019г., постановено по ч.т.д. №760/2019г. по описа на Върховен касационен съд. След като молбата за предоставяне на правна помощ на Р. Ж. Б. по в.т.д. №1292/2018г. по описа на Софийски апелативен съд е оставена без уважение, от него е подадена и касационна жалба срещу решението на Софийски апелативен съд, с което е потвърдено Решението по т.д. №2101/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-7 с-в, която е върната като просрочена. С Определение № 65 от 06.02.2020г., постановено по ч.т.д. №100/2020г. по описа на Върховен касационен съд е потвърдено разпореждането на Софийски апелативен съд, с което е върната като просрочена подадената от Р. Ж. Б. касационна жалба срещу решение, постановено по в.т.д. №2101/2013г., по описа на Софийски апелативен съд, с оглед на който факт няма как решението постановено по в.т.д. №2101/2013г. по описа на Софийски градски съд да е влязло в сила на дата 03.12.2018г., каквито твърдения се излагат от дружеството - длъжник.

На следващо място и относно факта, че не е изтекла петгодишна погасителна давност по отношение на вземанията на Банката, за които е издаден изпълнителен лист по ч.гр.дело №3 6218/2012г. по описа на Софийски районен съд, 75 с-в, безспорно установени с влязло в сила решение по т.д. №2101/2013г. по описа на Софийски градски съд, 6-7 с-в на 03.12.2018г., се позовава и на обстоятелството, че на 13.03.2020г. в страната е обявено извънредно положение. Със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците от него за срока от 13.03.2020г. до отмяна на извънредното положение са спрели да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативните актове, с изтичането, на които се погасяват права или се пораждаат задължения за частноправните субекти. Съгласно пар.13 ПЗР към ЗИД на ЗМДВИПОРНСПП, обнародван в Държавен вестник бр.44 от 2020г., сроковете спрели да текат по време на извънредното положение, обявено с

решение на Народното събрание от 13.03.2020г., продължават да текат след изтичане на седем дни от обнародването на закона в Държавен вестник. Това обнародване е станало с извънреден брой на 13.05.2020г. и спрелите да текат давностни срокове започват отново да текат, считано от 21.05.2020г., като спрелите давностни срокове са спрели да текат за период от общо два месеца и седем дни. С оглед изложеното прави извод, че към дата 06.12.2023г. няма как да е изтекъл петгодишен давностен срок и да се е погасило правото на Банката да изпълнява по отношение на сумите, за които е издаден изпълнителен лист по ч.гр.дело №36218/2012г. по описа на Софийски районен съд, 75 с-в., каквито твърдения са изложени от страна на дружеството длъжник.

На следващо място, твърди, че вземанията на Банката, за които е издаден изпълнителен лист по ч.гр.дело № 36218/2012г. по описа на Софийски районен съд не са погасени по давност и поради обстоятелството, че за събирането им е образувано изпълнително дело № 9252/2012г. по описа на ЧСИ М. Б.. По образуваното изпълнително дело са извършвани многобройни изпълнителни действия, които прекъсват давността, като изпълнителното дело по отношение на длъжника „Рос Паркет“ ЕООД като с подаването на молби за действия, давността се прекъсва и започва да тече нова давност. В тази връзка прави и доказателствено искане да бъде изискано и представено в цялост изпълнително дело № 9252/2012г. по описа на ЧСИ М. Б..

На следващо място, моли да бъде взето предвид, че след извършена публична продажба по изпълнително дело № 20128380409252 по описа на ЧСИ М. Б. за периода от 16.12.2016г. до 16.01.2017г. на ипотекирани имота в полза на Банката имоти за купувач е обявена „Банка Пиреос България“ АД, ЕИК 831633691, в качеството си на вискател по изпълнителното дело. След приключване на публичната продажба по визираното по-горе изпълнително дело на 11.05.2017г. на основание чл.495 ГПК е предявено предварително Разпределение на сума в общ размер от 713 102.00 лева, като същото е обжалвано от страна на длъжниците по изпълнителното дело пред Софийски градски съд - гр.д.№13190/2017г. С решение на Софийски апелативен съд, постановено след повторно обжалване на Решение по гр. д. №13190/2017г., делото е върнато на ЧСИ М. Б. с указания за ново разпределение. Изготвено е ново Разпределение по изпълнително дело №20128380409252, което е предявено на страните на 18.07.2019г. С Решение от 27.01.2020г., постановено по ч.гр.д.№15272/2019г. е отменено Разпределението от 08.07.2019г., предявено на 18.07.2019г. по изпълнително дело № 20128380409252 на ЧСИ с рег.№838 от КЧСИ. Решението по гр. дело №15272/2019г. по описа на Софийски градски съд е обжалвано пред Софийски апелативен съд. С Решение № 496 от 08.04.2022г., постановено по в.ч.гр.д.№538/2022г. по описа на Софийски апелативен съд се отменя решение №724 от 21.01.2020г., постановено по в.ч.гр.дело №15727/2019г. по описа на Софийски градски съд и се отменя разпределение от

08.07.2019г. извършено по изпълнително дело №20128380409252 на ЧСИ М. Б. с рег.№838 на КЧСИ и се връща делото на ЧСИ М. Б. за извършване на ново разпределение.

Оспорва твърдението на ответника, че „Юробанк България“ АД е получила на 18.05.2017г. плащане в размер на 688,876 лв.

Твърди, че на 21.10.2022г. по изпълнително дело № 20128380409252 на ЧСИ М. Б. с рег.№ 838 на КЧСИ е предявено ново разпределение от 14.10.2022г., което е обжалвано пред Софийски градски съд, факт очевидно пропуснат да бъде споменат в исковата молба. С Решение № 1094 от 06.03.2023г., постановено по в.гр.дело №1187/2023г. по описа на Софийски градски съд са потвърдени Разпределение от 13.09.2022г., предявено на 28.09.2022г. на постъпилата по публична продан сума в размер на 18 400 лева и Разпределение от 14.10.2022г. на основание чл.495 ГПК, предявено на 21.10.2022г. на сума в размер на 713 102.00 лева, изготвени по изпълнително дело № 20128380409252 по описа на ЧСИ М. Б., рег.№ 838 на КЧСИ. Решението на Софийски градски съд е обжалвано пред Софийски апелативен съд, включително и от „Рос Паркет“ ЕООД и няма данни да е влязло в законна сила. Дори решението на Софийски градски съд да влезе в сила, то предварителното Разпределение от 14.10.2022г. на основание чл.495 ГПК, предявено на 21.10.2022г. няма да произведе действие, тъй като двата имота, предмет на публичната продан по изпълнително дело № 20128380409252 на ЧСИ Милен Бъзински са продадени в друго изпълнително производство и няма как да бъдат възложени на Банката. За пълнота и с оглед на изложеното в молбите на дружеството „Рос Паркет“ ЕООД отбелязва, че направените плащания по делото на ЧСИ М. Б. през 2017г. са само с оглед на действащите разпоредби на ГПК, като същите са възстановени обратно на Банката от ЧСИ М. Б.. В този смисъл и изложеното от дружеството „Рос Паркет“ ЕООД и в тази му част е невярно и несъответстващо на действителната правна и фактическа обстановка.

Оспорва всички останали твърдения и възражения на дружеството „Рос Паркет“ ЕООД изложени в двете депозириани по делото молби /№1 и № 2/.

Считаме и че направените искания са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Относно заявените искания от ответника да се открият производства по чл. 212 ГПК, моля да имате предвид, че всички те засягат документи, които са разгледани и обсъдени в предходни производства, цитирани по-горе, по които има сила на пресъдено нещо. Счита за неоснователни исканията на длъжника да се инициират инцидентни установителни иски и да се пререшават въпроси и правоотношения вече решени с влезли в сила решения.

Счита искането за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, за недопустимо, поради това, че с нея се цели да се пререши дали ответника има дълг или не към молителя.

Поради всичко изложено по-горе, моля да оставите исканията на ответника без уважение като недопустими.

Изрично заявява, че ще се ползва от всички представени от банката по делото документи.

Пернишкият окръжен съд, преценявайки исканията и доводите на страните намира следното:

В молбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, банката твърди, че има вземане, със дружеството ответник, което е останало неудовлетворено и това е напълно достатъчно, за активната легитимация на банката да предяви процесната молба. Какво се твърди, в други молби от банката е правно ирелевантно за активната процесуална легитимация на банката по настоящето дело. Твърденията за горното обстоятелство не представляват признания от страна на банката, твърдения за активната й процесуална легитимация, още повече, видно от изложеното по – долу сумите се дължат **солидарно** от няколко търговски дружества и от физическото лице Росен Живков Борисов. Следователно искането за прекратяване на делото следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Това, че има други дела между „Рос Паркет“ ЕООД и банката, не е основание за спиране на настоящето производство за несъстоятелност. Единствено в производството по несъстоятелността могат да се направят възражения като средство за защита на дружеството – длъжник, каквито той е направил. Следователно искането за спиране на настоящето производство се явява неоснователно.

По многобройните възражения на дружеството – длъжник, Пернишкият окръжен съд намира следното :

С решение № 1689 от 20. 10. 2015г. на СГС, ТО, VI-2 състав, постановено по т. д. № 2424/2013г. по описа на Софийски градски съд, влязло в сила на 26. 02. 2020г., е признато за установено по иск, предявен на основание 422 вр. с чл. 415, вр. с чл. 124 от ГПК, какви суми дължат **солидарно** описаните в него длъжници, сред които и „РОС ПАРКЕТ“ ЕООД /с предишно наименование „ВИАЛ ПАРКЕТ“ ЕООД/ на „Банка Пиреос България“, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 02. 10. 2012г. по ч. гр. д. 36219/2012г. на Софийски районен съд, 66 състав /касаещ един от двата процесни кредита – 033/2007г. и анексите към него/, като искът е отхвърлен частично за част от претендираната сума, като погасена чрез прихващане с насрещни вземания на „ВИАЛ ПАРКЕТ“ ЕООД със сегашно име „РОС ПАРКЕТ“ ЕООД.

В това производство са направени всички възражения, от страна на „ВИАЛ ПАРКЕТ“ ЕООД, със сегашно име „РОС ПАРКЕТ“ ЕООД, които са направени и в настоящето производство от „РОС ПАРКЕТ“ ЕООД, с

изключение на две от тях – за погасяване на вземането, поради изтичане на общата 5 годишна погасителна давност, както за и погасяване на вземането чрез извършени разпределения на суми по изпълнителни дела – които единствено се основават на новонастъпили факти. Всички останали възражения /както и някои, които не са направени в настоящето производство, са разгледани от СГС и са приети за неоснователни. Това, че дружеството - длъжник твърди, че с уведомително писмо - покана с вх.№ 9300/1278 от 19.12.2022г. /каквото е представено с молба № 2, след договора за наем от 01. 11. 2007г., 10 броя фактури за наем , от които 9 фактури за наем от **2011г.** и 1 фактура за наем от 03. 01. **2012г.**, въз основа на които са издадени две общи фактури - едната издадена на 06. 02. **2012г.** за общата сума по 9-те фактури, а другата фактура издадена на 09. 03. **2012г.**, за сумата по издадена на 03. 01. **2012г.** /, суми, дължими по договор за наем, са направени от „РОС ПАРКЕТ“ за изрично изискуеми считано от м.01.2023г., не означава, че е новонастъпило обстоятелство, **тъй като същото е било изрично направено и разгледано в производството пред СГС .** /л.50 – 80 от настоящето производство/.

С решение № 259 от 29. 01. 2016г. на СГС, ТО, VI-7 състав, постановено по т. д. № 2101/2013г. по описа на Софийски градски съд, частично обезсилено с решение № 2461 / 24. 10. 2018г. по възз. т. д. № 1292 / 2018г. по описа на Софийския апелативен съд, влязло в сила на 26. 02. 2020г., е признато за установено по иск, предявен на основание 422 вр. с чл. 415, вр. с чл. 124 от ГПК, какви суми дължат **солидарно** описаните в него длъжници, сред които и „РОС ПАРКЕТ“ ЕООД /с предишно наименование „ВИАЛ ПАРКЕТ“ ЕООД/ на „Банка Пиреос България“ по договор за инвестиционен кредит от 16. 01. 2008г., /касаещ другия от двата процесни кредита – 032/2007г. и анексите към него – л. 13 – л. 33 от настоящето дело/.

В тези две производства пред СГС, ответникът е направил възражения по първото и е могъл да направи възражения по второто, но така или иначе тези две решения са влезли в сила, задължителни са за настоящия съдебен състав по силата на чл. 297 от ГПК и не могат да се пререшават съгласно чл. 298, ал.1 и ал.4 от ГПК.

Следователно единствено исканията за приемане за разглеждане в настоящето производство на възражения от страна на „Рос Паркет“ ЕООД - за погасяване на вземането, поради изтичане на общата 5 годишна погасителна давност, както за и погасяване на вземането, чрез извършени разпределения на суми по изпълнителни дела, тъй като единствено те се основават на новонастъпили факти. Всички останали възражения на дружеството – длъжник, не следва да бъдат приети за разглеждане в настоящето производство и искането в тази насока следва да бъде оставено без уважение.

По исканията за приемане на писмени доказателства. Съдът намира, че следва да бъдат приети всички писмени доказателства свързани с тези две възражения.

На основание чл. 192, ал.1 от ГПК следва да бъде изискано четливо и заверено копие от цялото изпълнително дело № 9252/2012г. по описа на ЧСИ Милен Бъзински, в 10 дневен срок от получаване на съобщението.

Всички останали искания за приемане на писмени доказателства, както и за задължаване за представяне на писмени доказателства и на двете страни следва да бъдат оставени без уважение.

По исканията за оспорване на писмени доказателства. Тъй като молителят – кредитор е заявил изрично в писменото си становище, че ще се ползва от всички представени с молбата писмени доказателства, то :

Следва да бъде открито производство по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК по оспорване съдържанието на удостоверение изх. № 29350 / 09. 05. 2023г. на ЧСИ Милен Бъзински /л.84 от настоящето производство/. Съгласно чл. 193, ал.3, изречение първо от ГПК доказателствената тежест за доказване на оспорването носи оспорващата страна, т.е. дружеството – длъжник.

Тъй като, както беше отбелязано по – горе четливи и заверени копия от самото изпълнително дело ще се изискват от ЧСИ Милен Бъзински по искане на дружеството – длъжник, от което ще се установят фактите и съдържанието на изпълнителното дело, то не следва да се дават изрични указания на оспорващата страна да представя други доказателства.

Следва да бъде открито производство по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК по оспорване съдържанието на справка „Дълг“ към дата 29. 01. 2024г. вкл. по Договор за банков кредит № ***, кредитна сделка № *** от настоящето производство/. Съгласно чл. 193, ал.3, изречение второ от ГПК доказателствена тежест за доказване съдържанието на този документ носи банката – молител. На същата следва да бъде дадена възможност да ангажира доказателства във връзка с направеното оспорване, в 7 дневен срок от получаване на определението.

Следва да бъде открито производство по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК по оспорване съдържанието на справка „Дълг“ към дата 29. 01. 2024г. вкл. по Договор за банков кредит № ***, кредитна сделка № 4842464 /л.82 от настоящето производство/. Съгласно чл. 193, ал.3, изречение второ от ГПК доказателствена тежест за доказване съдържанието на този документ носи банката – молител. На същата следва да бъде дадена възможност да ангажира доказателства във връзка с направеното оспорване, в 7 дневен срок от получаване на определението.

Всички останали искания на дружеството – молител следва да бъдат оставени без уважение.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение искането на дружеството – длъжник да бъде

прекратено производството по делото, поради липса на активна процесуална легитимация на банката, като неоснователно.

Оставя без уважение искането на дружеството – длъжник да бъде спряно производството по делото, на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, поради наличието на неприключили 9 дела, между същите страни, като неоснователно.

Приема за разглеждане в настоящето производство на възражения от страна на „Рос Паркет“ ЕООД, за:

- Погасяване на вземането, поради изтичане на общата 5 годишна погасителна давност,

Погасяват се вземането, чрез извършени разпределения на суми по изпълнителни дела.

Оставя без уважение всички останали искания на дружеството – длъжник, да бъдат приети за съвместно разглеждане в настоящето производство на останалите възражения на дружеството - длъжник.

Приема и прилага по делото следните писмени доказателства, заверени копия от: писмо вх.№21300/ 20.12.2012г. до ЧСИ М. М.; Протокол за предявяване на разпределение от 22.04.2014 г. по изп. д. №2127860404036 на ЧСИ М. М. и разпределение по реда на чл.495 от ГПК на ЧСИ М. М.; Удостоверение изх.№54056/15.08.2022 г. на ЧСИ М. Б.; Решение № 3490/29.11.2022 г. по гр.д. №08888/2022 г. на СГС; Удостоверение изх.№ 54198/15.08.2022 г. по изп.д.№ 9252/2012 г. на ЧСИ М. Б.; Разпореждане /за разпределение/ от 09.05.2017 г. на Т. С. – помощник ЧСИ, при ЧСИ с рег. № 838; писмо до ЧСИ М. Б. с вх.№ 37925/18.05.2017 г. по изп.д.№9252/2012 г.; Постановление /за разпределение/ от 08.07.2019 г. на К. К. – помощник ЧСИ при ЧСИ рег.№ 838; Решение № 496/08.04.2022 г. по гр.д.№00538/2022 г. на САС; Постановление /за разпределение/ от 13.09.2022 г. на К. К. – помощник ЧСИ при ЧСИ с рег.№ 838 по изп. д. № 9252/2012 г.; Постановление /за разпределение/ от 14.10.2022 г. на К. К. – помощник ЧСИ при ЧСИ рег. №838 по изп.д. №9252/2012 г.; Определение № 1047 / 15. 04. 2022г. по въззивно ч. гр. д. № 00538/2022г. на САС, Решение № 1094/06.03.2023 г. по в.гр.д. № 01187/2023 г. на СГС; Определение №205/28.01.2024 г. по в.ч.гр.д.№ 03124/2023 г. на САС; Молба до САС с вх.№4298/16.02.2024 г. по възз. ч. гр. дело № 3124/2023г.; Разпределение от 06.12.2023 г. по изп.д.№ 00206/2022 г. по описа на ЧСИ Георги Николов; частна жалба с вх.№4888/11.12.2023 г. на ЧСИ Г. Н. с рег.№923; извадка от Единен портал за електронно правосъдие на Р България – Електронни съдебни дела; Постановление за възлагане на недвижим имот по и.д. №00206/2022 г., от 13.03.2023 г.; Постановление за възлагане на недвижим имот по и.д. №00206/2022 г., от 29.09.2023 г.

На основание чл. 192, ал.1 от ГПК, изисква четливо и заверено копие от цялото изпълнително дело № 9252/2012г. по описа на ЧСИ Милен Бъзински с рег. № 838 при КЧСИ, в 10 дневен срок от получаване на съобщението.

Указва на ЧСИ Милен Бъзински, че ако се дължат някакви суми за изготвяне на копие от изпълнителното дело, то следва да се търсят от „Юборанк България“ АД, която юрисконсулт Б. П., е направила това искане.

Оставя без уважение всички останали искания на страните за приемане и за представяне на други писмени доказателства.

Открива производство по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК по оспорване съдържанието на удостоверение изх. № 29350 / 09. 05. 2023г. на ЧСИ Милен Бъзински /л.84 от настоящето производство/. Съгласно чл. 193, ал.3, изречение първо от ГПК доказателствената тежест за доказване на оспорването носи оспорващата страна, т.е. дружеството – длъжник.

Открива производство по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК по оспорване съдържанието на справка „Дълг“ към дата 29. 01. 2024г. вкл. по Договор за банков кредит № 032/2007г./ 16.01.20008, кредитна сделка № 4839954 /л.35 от настоящето производство/. Съгласно чл. 193, ал.3, изречение второ от ГПК /доказателствена тежест за доказване съдържанието на този документ носи банката – молител. Дава възможност на същата да ангажира доказателства във връзка с направеното оспорване, в 7 дневен срок от получаване на определението.

Открива производство по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК по оспорване съдържанието на справка „Дълг“ към дата 29. 01. 2024г. вкл. по Договор за банков кредит № 033/2007г./ 16.01.20008, кредитна сделка № 4842464 /л.82 от настоящето производство/. Съгласно чл. 193, ал.3, изречение второ от ГПК доказателствена тежест за доказване съдържанието на този документ носи банката – молител. Дава възможност на същата да ангажира доказателства във връзка с направеното оспорване, в 7 дневен срок от получаване на определението.

Оставя без уважение всички останали доказателствени искания на дружеството – молител.

Определението не подлежи на обжалване.

Копия от настоящето определение да се връчат на страните и на вещото лице.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____